

VORM

UITGAVE VAN DE VAKBOND LEERKRACHTEN ARUBA

JAARGANG 2 NUMMER 4 — APRIL 1971

INHOUD

Van de Redactie

Op de eerste plaats willen wij in dit nummer uw aandacht vragen voor het In Memoriam voor de zo plotseling van ons heengegane vriend en collega Bram Dercksen. Dat iedereen spreekt over Bram en niet de heer Dercksen zegt o.i. al genoeg over de plaats die hij in onze gemeenschap innam. Collega H. v. d. Putten schreef dit In Memoriam.

Verder vindt u in dit nummer enkele artikelen over de aansluiting B.O.-vervolgonderwijs, een nu actueel onderwerp.

Namens het V.W.O. is er een oproep aan de collega's die in 1969 ons korps kwamen versterken.

Mr. H. J. J. Schrage geeft ons enkele wetenswaardige punten inzake de onderwijzer-ambtenaar en de onderwijzer-arbeidskontraktant.

Van Eddy Bennett vindt u een eigen compositie „Requiem for the piano".

Tenslotte schreef de heer Mulder een terugblik op de staking van nu juist een jaar geleden. Uiteraard is dit zijn persoonlijke visie op het gebeurde, want ook al tracht men in zo'n geval objectief te zijn, toch spelen persoonlijke dingen vaak mee. Het staat dus iedereen vrij het met de heer Mulder al dan niet eens te zijn, en dat eventueel te laten blijken middels een artikel in ons blad.

Kopy voor het meinummer vóór 27 april inleveren ter redactie.

Van het Hoofdbestuur

1. Ziekte-onkosten vergoeding
   De uitbetaling van de ziekte-onkosten vergoeding van de 5% regeling schijnt soms enkele maanden te stagneren. Dit komt omdat alle salarissen voorschotten zijn en niet definitief.
   De VLA heeft een schrijven aan het B.C. gericht om een voorschot te geven of het meteen definitief te regelen.
   De salarisregeling wacht op de nieuwe commissie ad hoc haar eerste verslag is 60% VLA, 30% Velemona en Mammoet, en 10% andere leden. De eerste antwoordnota van de minister op de onderwerpen is al verschenen.
   De F.L.C. heeft van meet af aan inspraak gehad bij het ontwerp, de adviezen uit ons memorandum zijn later ingevoegd.
2. Handenarbeidcommissie
   De handenarbeidcommissie is druk aan het werk met de coördinatie handvaardigheid. Ze heeft een enquête gehouden onder alle scholen. Het verslag hiervan zal binnenkort worden gepubliceerd.
3. Studiebonus
   Op Curaçao heeft men om de studiezin te bevorderen een gedeeltelijke vergoeding ingesteld bij het behalen van de akte. De VLA heeft dit ook in het tweede advies gevraagd. Onlangs heeft de VLA nog eens het B.C. schriftelijk gevraagd om deze „bonus" of onkostenvergoeding bij geslaagde studie.

IN MEMORIAM BRAM DERCKSEN

"Wir setzen uns mit Tränen nieder, und rufen dir im Grabe zu: Ruhe sanfte, sanfte Ruh'."
(slotkoor Matthäus Passion).

Hier waren wij aan bezig. Samen aan het werk voor een Paasuitvoering. De heer Dercksen aan het orgel.

Het is niet aan mij Bram Dercksen te beoordelen als onderwijsman. Anderen kunnen dit beter in grotere en juistere woorden.

Zolang Bram Dercksen op ons eiland was, heeft hij zich ingezet voor de muziek. Ten alle tijden stond hij klaar om te helpen en om mee te doen. Hij wist hoeveel moeite het kost om tot een uitvoering te komen. Voor elke moeilijkheid wist hij een oplossing.

Hij dacht groot, vooral achter het orgel. Als solist en zeker als begeleider. Moeilijke passages in een orkest- of koorwerk wist hij meesterlijk op te vangen en te ondersteunen. Vaak op een manier die ons deed opkijken en glimlachen.

Zo was hij in de muziek, zo ook als mens.

Wij zullen je missen.

Ruhe sanfte.

4. ASCA
Er schijnt nogal verwarring te bestaan bij de inhouding door de ASCA. Een heleboel mensen schijnen niet te snappen wat al die getallen inhouden. Hiervoor moet men het briefje met de nummerverklaring lezen. Dan wordt alles glashelder.
5. Huizen
Weet er iemand huizen die leeg staan of leeg komen? Wilt u dan zo goed zijn dat door te geven aan het hoofdbestuur? Dit i.v.m.

nieuw uit te komen krachten.

6. Kleuterleidstersdag

Op 17 maart werd een geslaagde en goed georganiseerde kleuterleidstersdag gehouden, waarbij ook de leerkrachten van de eerste klassen der basisscholen waren uitgenodigd.
Er werden lezingen gehouden door Drs. van Mierlo (Invoering van het papiaments op basis- en kleuterschool), de heer Dercksen (Fröbel en Montessori) en de heer Wood (ervaringen met het onderwijs op Jamaica en Dominica.
I.v.m. de invoering van het papiaments op de kleuterscholen, was het Departement van plan drie kleuterleidsters van Curaçao naar Nederland te sturen om zich te oriënteren op de uitbreiding van de woordenschat op de kleuterscholen.
Hiertegen heeft de VLA geprotesteerd en het departement heeft hierop gereageerd door twee kleuterleidsters van Aruba aan te wijzen om mee te doen met dit experiment. De uitverkoren dames zijn L. Pourrier en B. Richardson. Gefeliciteerd met de uitverkiezing en succes.

7. Advertentie
I.v.m. de lichte paniek die er onder de leerkrachten schijnt te heersen over het uitblijven van de advertentie die wel in Nederland is verschenen, verzond de VLA een brief hierover aan het B.C. en de overige schoolbesturen. Hierop is nog steeds geen antwoord gekomen behalve een vrij nietszeggend briefje van het R.K. schoolbestuur.

8. Volkstelling
26 maart had een deel van het VLA-bestuur een voorbereidende bespreking over de komende volkstelling.

9. Brochures
Er zijn nog steeds brochures te koop. Slechts f. 2,50 voor een bron van inlichtingen.

10. Nieuwe bestuursleden
Tijdens de Algemene Jaarvergadering werden de heren Vogelzang en Coffie tot leden van het dagelijks bestuur gekozen.

Van de Sekties

SEKTIE V.W.O. - H.A.V.O. - H.B.O.

Jaarverslag, 24 februari 1971

1. In een kort verslag over de aktiviteiten van de sektie van het vorig jaar werd medegedeeld dat er na de staking een nieuw begin gemaakt werd. Een ontwerp wet over onderwijsvernieuwing werd opgesteld. Bij de hearing met de statenleden waren niet alle sekties vertegenwoordigd. De problemen die toen werden besproken, werden gebundeeld in een „Voorstel tot wijzigingen" dat ter behandeling is aangeboden aan de statenleden. Het plan om Velemona, afdeling Aruba, te laten opgaan in de sektie V.W.O.-H.A.V.O.-H.B.O. werd in Curaçao goedgekeurd. De F.L.C. is moeizaam bezig te ontstaan op Curaçao.
2. Toekomstplannen:
   Er moet een nauwere samenwerking gaan bestaan tussen leraren en schoolbestuur, waarbij er meer contact zal zijn met dat schoolbestuur. Een en ander zal te realiseren zijn met de lerarenraad. We zullen trachten een regeling te treffen zodat er toehoorders mogen zijn bij de vergaderingen van het schoolbestuur en zodat we inzage krijgen in de fondsen van dit bestuur. Een oudercomité zal opgericht worden om meer samenwerking tot stand te brengen tussen ouders en school. We zullen pogingen doen om de onderwijsvernieuwing zo veel mogelijk te bevorderen, bijvoorbeeld door lezingen.
3. Op materieel gebied is alles in de sektie geregeld door hoofdbestuur en dagelijks bestuur.
4. Voorzitter Lohman stelde voor om hetzelfde sektiebestuur aan te houden voor het komend jaar, welk voorstel werd aangenomen.
5. Een afgevaardigde van onze sektie naar het hoofdbestuur kon nog steeds niet benoemd worden.
6. Penningmeester Vogelzang gaf zijn financieel verslag:
   1. **Velemona:**

1.	1969	nog te goed	*f* 18,—
2.	1970	13 x *f* 10,—	„ 130,—
3.	1971	24 x „ 10,—	„ 240,—
		Sektie:	*f* 388,—

2.	**Stakingskas:**		
	1. 12 x *f* 12,50		*f* 150,—
	2. 10 x „ 10,—		„ 100,—
	3. 1 x „ 4,—		„ 4,—
	4. 1 x „ 1,—		„ 1,—
		Hoofdbestuur:	*f* 255,—
3.	**V.L.A.:**		
	1. **1970** nog te innen:		
	1. 9 x *f* 12,50		*f* 112,50
	2. 5 x „ 10,—		„ 50,—
	sektie 10%		„ 16,25
		Hoofdbestuur:	*f* 146,25
2.	**1971:**		
	1. administratie		*f* 1994,50
	2. cash		„ 176,—
			f 2170,50
	Sektie 10%		„ 217,05
		Hoofdbestuur	*f* 1953,45
3.	Gabapot		*f* 126,—
4.	Af te dragen aan **Hoofdbestuur**		
	1. Stakingskas		*f* 255,—
	2. 1970 nog		„ 146,25
	3. 1971		„ 1953,45
			f 2354,70
5.	**In sektiekas:**		
	1. Velemona		*f* 388,—
	2. 1970		„ 16,25
	3. 1971		„ 217,05
	4. Gabapot		„ 126,—
	5. Gift hoofdbestuur		„ 100,—
			f 847,30

6. **Begroting:**

1. Sprekers	*f*	300,—
2. Bureaukosten	„	50,—
3. Vergaderkosten	„	50,—
4. Contact zusterorganisaties	„	100,—
5. Velemona-aktiviteiten	„	347,30

7. De Gabapot werd niet gebruikt. Degenen die geld gestort hadden, konden dat binnen 14 dagen na de vergadering terughalen.
8. Bij de rondvraag werd opgemerkt dat het ontwerp landsverordening onderwijs alleen nog behandeld is in de centrale commissie. Een voorlopig verslag is naar de minister. Er werd gesuggereerd om bij de plannen voor beter contact met het schoolbestuur een lerarenraad te laten werken (zie no. 2).

Secr. M. I. Oduber ▪

Nieuws van de ledenadministrator

Omdat er bij de leden nieuwsgierigheid schijnt te bestaan naar het aantal leden van de VLA, ben ik aan het tellen gegaan en ofschoon deze lijst nog steeds een officieuze lijst is, omdat ik van één sektie nog steeds niet alle gegevens binnen heb, volgen hier dan de aantallen volgens mijn ledenkaarten en lijsten.

Er zijn op Aruba ongeveer 700 leerkrachten werkzaam. De VLA heeft in totaal 600 leden, verdeeld in de volgende sekties. De sektie Havo-V.W.O.-A.P.A. heeft 36 leden, de sektie Mavo-Etao heeft 114 leden, de sektie N.O. 85 leden, de sektie B.O. 271, de sektie B.B.O. 29 en de sektie Kleuteronderwijs 65. Verder heeft de VLA 5 aspirantleden, allen leerlingen van de APA en 3 leden op St. Eustatius.

Van alle leden heb ik een kaart met al of niet de volledige gegevens en elke sektie heeft een ledenlijst. Alle leden hebben intussen hun gele lidmaatschapskaart ontvangen. Als er op uw kaart een fout staat, wordt u vriendelijk verzocht dit zo gauw mogelijk aan mij door te geven. Waarom heeft het zo lang geduurd, voordat de ledenadministratie klaar was?

Om twee redenen:

a. omdat de doorstroming van de formulieren via de contactpersonen niet werkte.
b. omdat er leden waren die hun formulier niet volledig hebben ingevuld.

Ik ben nog steeds niet klaar met al die onvolledigheden (en die zijn er veel) weg te werken. Daarom richt ik een dringend verzoek tot u om meteen aan mij door te geven:

a. als u van school verandert;
b. als u verhuist;
c. als u in of uit het huwelijksbootje stapt.

U kunt dit via uw contactpersoon doen, of rechtstreeks aan mij. Bij voorbaat mijn hartelijke dank voor uw medewerking.

J. Schwengle ▪

Onderwijzer-ambtenaar - Onderwijzer-arbeidskontraktant

Buiten het feit dat er twee soorten onderwijzers zijn wat hun status betreft i.c. onderwijzer-ambtenaar en onderwijzer-arbeidskontraktant, is er sinds 1 juni 1969 met de inwerking treding van de landsverordening Regeling **V**akantie en **V**rijstelling **v**an **D**ienst **A**mbtenaren (Pb. 1969-44) wederom een andere onderscheiding gekomen. Het komt mij voor dat deze laatste onderscheiding door de wetgever niet gewild is en als een omissie gezien moet worden. In het onderstaande wordt met betrekking tot bovengenoemde verordening het buitenlands of binnenlands verlof buiten beschouwing gelaten, hiervoor is transitoir recht in het leven geroepen en daarover bestaan in zoverre mij bekend geen misvattingen. Artikel 38 lid 2 van de Regeling V. en V. van D. A. zegt:

„Zij treedt in werking met ingang van de eerste dag van de maand volgende op die waarin zij is afgekondigd". Zij is afgekondigd op 2 mei 1969 en derhalve treedt zij in werking op 1 juni 1969.

Het is buiten kijf dat deze verordening voor de onderwijzer-ambtenaar onverwijld in werking treedt, maar de vraag is nu: ook voor de onderwijzer-arbeidskontraktant, dus diegene die bij een bijzonder schoolbestuur werkzaam is?

Het bijzonder schoolbestuur ontvangt op grond van het bepaalde in de Subsidieverordening Bijzonder Onderwijs 1935 (Pb. 1935-44) haar subsidie en op grond van deze wetenschap bepaalt zij in de Akte van Benoeming (Arbeidsovereenkomst) welke rechten de onderwijzer heeft.

Zo bepaalt artikel 27 van hogergenoemde Subsidieverordening dat de bezoldiging en de toelagen gelijk zouden zijn aan die, waarop hij aanspraak zou hebben gehad, indien hij in dezelfde positie bij het openbaar onderwijs ware werkzaam geweest. Soortgelijk wordt bepaald met betrekking tot de kosten van:

a. uitzending uit Nederland;

b. het verlenen van overtocht binnen de Nederlandse Antillen;

c. het verlenen van buitengewone vrijstelling van dienst, van binnenlands-buitenlands en kort verlof en van ziekteverlof.

Met andere woorden de onderwijzer-arbeidskontraktant heeft dezelfde rechten als de onderwijzer-ambtenaar, want in de onder a, b en c genoemde gevallen wordt in de desbetreffende artikelen van de Subsidieverordening (art. 44 t/m 58) steeds gesproken van „overeenkomstig te dien aanzien voor onderwijzers bij het openbaar onderwijs geldende regelen". En thans komt de landsverordening Regeling V. en V. v. D. A. en deze verordening regelt soms heel andere onderwerpen en nu kan men zich afvragen nu de Subsidieverordening Bijzonder Onderwijs 1935 expliciet de onderwerpen noemt en aanwijst met betrekking tot de rechten van de onderwijzer-arbeidskontraktant of de andere onderwerpen (hierna te noemen) die in de Regeling V. en V. v. D. A. geregeld worden voor de onderwijzer-ambtenaar ook geldend zijn voor de onderwijzer-arbeidskontraktant? Ik

meen hier negatief op te moeten antwoorden daar de Subsidieverordening voornoemd limitatief de soorten van subsidie-uitkeringen opsomt.

De andere onderwerpen zijn:

1. Vakantie van het onderwijzend personeel bij het van overheidswege gegeven openbare onderwijs.
2. Vrijstelling van dienst wegens bijzondere omstandigheden.

ad 1. Het gestelde in dit hoofdstuk over de schoolvakanties is hier niet in discussie, echter wel die onderwerpen die vroeger geen regeling vonden b.v. extra vakantiedagen voor een hoofd van een school en ziekte gedurende de vakantie enz.

ad 2. Het bepaalde in artikel 26 van de Regeling V. en V. v. D. A. levert hier bijzonder veel moeilijkheden op.

Het zijn vooral deze 2 groepen waar de veelgenoemde Subsidieverordening 1935 niet in voorziet en met een kleine wijziging is de noodzakelijke gelijkschakeling van onderwijzer-ambtenaar en onderwijzer-arbeidskontraktant te bereiken.

VLA-sterrit

Op woensdag 28 april zal er een VLAGEZELLIGHEIDSOPDRACHTENRIT gehouden worden, te organiseren door de Mavo-sektie. Elk lid van de VLA wordt hierbij uitgenodigd mee te doen. Het wordt

geen snelheidsrace. De auto heeft er niet van te lijden. Voor de kinderen zijn aparte opdrachten en prijzen. Start 's morgens tussen half 10 en 11 uur bij het Antonius-College te Santa Cruz. Eindpunt: Plantage Tromp.

Tot dekking van de onkosten wordt bij de start f. 3,— per auto betaald.

Op de plantage zullen barbeque-sets gereed staan waarop daarvoor bestemde vleeswaren — die tegen aangepaste, dus zeer lage prijs, ter plaatse verkrijgbaar zijn, evenals bier en softdrinks — geroosterd kunnen worden.

Oproep

Aan de collega's die in 1969 op Aruba kwamen.
In verband met een studie die de sektie V.W.O. aan het hoofdbestuur wil aanbieden zouden wij gaarne vernemen wie er bij het begin van het schooljaar 1969/1970 is uitgekomen op basis van vaste pensioengerechtigde dienst.
Zouden zij die dit betreft, zich willen melden aan het sektiebestuur V.W.O. De studie strekt zich dus ook uit over leden van de andere (niet V.W.O.) sekties.

Adres bestuur sektie V.W.O.: I. van Kraay, Piedra Plat 24, Tel. 8130, of: p/a Colegio Arubano, Tel. 2005.

Tenslotte wil ik nog wijzen op de veel verkondigde misvatting dat de Regeling V. en V. v. D. A. niet op alle ambtenaren doch alleen op diegenen die geopteerd hebben voor de nieuwe vakantieregeling geldend zou zijn, is in zijn absoluutheid niet juist. Alleen zijn niet die bepalingen van toepassing op diegenen die niet geopteerd hebben, welke in een correlatief verband staan of te wel vervangende bepalingen zijn van het buitenlands of binnenlands verlof.

mr. H. J. J. Schrage ■

Aansluiting

De redactie heeft een enquête gehouden over het onderwerp ,,Aansluiting", waarin wij de hoofden der scholen vroegen enkele vragen te beantwoorden.
Enkele vragen waren zuiver informatief, terwijl bij andere de eigen mening werd gevraagd.
Het aantal hoofden dat de vragen ontving was 14.
De vragen luidden als volgt:

1. Wat zijn uw criteria?
   a. Let u alleen op proefwerkcijfers?
   b. Werkt u met een soort toetsnaald?
   c. Neemt u een test af?

d. Hanteert u nog andere normen?
e. Let u uitsluitend op goede cijfers voor de hoofdvakken?
f. Wat doet u met een I.I. die niet op de E.T.O. wordt toegelaten? Houdt u die nog een jaar?
g. Zoudt u een soort VGLO-klas aan uw school verbonden willen hebben?

2. a. Vindt u de tekst van de invulformulieren goed? niet goed?
   b. Vindt u de datum van het toelatingsexamen goed? te laat? te vroeg?
   c. Vindt u de datum van inzending van de formulieren goed? te vroeg? te laat?
   d. Hebt u vooroverleg met de directeur(trice) van de ontvangende school?
   e. Zoniet, zoudt u dat dan willen hebben?
   f. Vindt u dat het advies van de ontvangende school altijd moet worden opgevolgd?

3. Vindt u de selectiemethode juist?
   a. Hoe zou het volgens u het beste zijn?
      1. alleen toelatingsexamen......
      2. alleen advies en overleg......
      3. alleen psychologische test......
      4. combinatie a-b-c......
      5. eigen mening......
   b. Vindt u dat de beoordeling door een psycholoog, die de kinderen heeft getest, gesteld moet worden boven het oordeel van het B.O.?
   c. Wat vindt u van een centraal proefwerk in de zesde klas i.p.v. een toelatingsexamen? b.v. 2x per jaar......
   d. Er zijn scholen, waar de toekomstige leerlingen 1 of 2 weken aan de toekomstige school lessen volgen die de plaats in moeten nemen van het toelatingsexamen, en in welke periode zij enkele proefwerkjes krijgen over de exacte vakken en les krijgen in een voor hen volkomen vreemde taal. Wat vindt u van dit systeem? b.v. 4 maandagen......
   e. Wie of welke school deelt bij u de uitslag van het toelatingsexamen mee?
   f. Vindt u dat de ontvangende school u de uitslag van het examen van te voren moet mededelen?

4. In hoeverre heeft voor u het milieu invloed op de schoolkeuze?

De uitslagen waren als volgt:

1. a. Niemand lette alleen op de proefwerkcijfers.
   c. Van de 14 hoofden namen er 5 een test af.
   d. Bij de vraag hanteert u nog andere normen leek het ons het beste enkele trefwoorden van de antwoorden op te schrijven. Deze waren:

algehele houding	rapportcijfers
intelligentie	overleg met leerkrachten andere klassen
ijver	
leerhouding	gemiddelde van schriftelijke werk
milieu	observatie

verbale expressie zelfwerkzaamheid

e. Geen van de ondervraagden lette uitsluitend op de hoofdvakken. De andere vakken (zaak- en expressievakken) tellen zeer zeker wel mee om een algemeen beeld van de I.I. te krijgen.

f. Deze vraag was alleen van toepassing voor jongensscholen. Bij het eventueel nog een jaar houden wordt wel gelet op leeftijd, plaats, en bereidwilligheid.

g. Over een VGLO-klas aan de school waren de meningen verdeeld.
8 hoofden waren tegen, 6 waren vóór.
Redenen waarom tegen:
5: geen mening
3: VGLO moet verbonden worden aan het ETAO of een aparte school vormen
Er is geen geld beschikbaar
ETAO is al VGLO (of dit hoofd ons blad ook even goed leest, red.).

2. a. De tekst van de invulformulieren, waarin het hoofd der school, enkele vragen moest beantwoorden en invullen, zoals b.v. rapportcijfers, verstandelijk leren, handvaardig leren, gedrag, algemene houding, doubleren, enz. vonden allen goed, hoewel er ook waren die het „invullen" iets te zakelijk vonden (b.v. in twijfelgevallen).

b. De datum van het toelatingsexamen vonden 12 hoofden goed.

c. De datum voor inzending van de formulieren vonden 11 hoofden veel te vroeg daar de I.I. nog nadien veranderen kunnen in hun voor- of nadeel.

d. 6 hoofden hebben vooroverleg met de directeur(trice) van de ontvangende school.

e. Op de vraag naar de wenselijkheid van vooroverleg antwoordden allen positief.

f. Het advies van de ontvangende school hoeft voor 11 hoofden niet opgevolgd te worden. Reden: Het hoofd der basisschool heeft een betere kijk op de leerlingen, omdat hij hen tenminste een jaar lang heeft kunnen observeren.

3. a. De selectiemethode wordt het liefst als volgt gezien: toelatingsexamen met advies en overleg en met een psychologische test.

b. De beoordeling door de psycholoog wordt zeker niet gesteld boven het oordeel van de basisschool, wel is er samenspraak met deze psycholoog.

c. Een centraal proefwerk in de zesde klas vonden 9 hoofden een goed idee. 2 hoofden wilden wel, maar vonden het „klaarstomen" een probleem. Sommige scholen zouden dan „verder" zijn.

d. Het lessen volgen op de ontvangende school alvorens toegelaten te worden werd door 12 hoofden positief beantwoord. (Misschien een idee?).

e. Bij 8 scholen deelt de ontvangende school de uitslag mede.

f. Alle hoofden waren het er over eens dat de uitslag van tevoren mede gedeeld moet worden.

4. Bij 8 hoofden had het milieu volstrekt geen invloed op de schoolkeus. De andere zagen moeilijkheden bij de schoolinteresse van de ouders. Het milieu is medebepalend voor de studie en speelt evenals de aanleg een grote rol.

Over toelaten

Over een paar maanden zullen vele ouders en onderwijzers kunnen zeggen: „Hij is geslaagd voor het toelatingsexamen". Ze zullen dat doen met trots, voldoening of met een zucht van verlichting, al naar hun aspiraties, verwachtingen of temperament.

Het klinkt zo vanzelfsprekend: „slagen voor een toelatingsexamen", maar het is niet in overeenstemming met de waarheid. Een kind kan niet slagen voor een toelatingsexamen, het wordt toegelaten tot een school voor voortgezet onderwijs, en wel op grond van heel wat meer dan dat examen.

Een zeer belangrijk document is het „aanmeldingsformulier voortgezet onderwijs", waarin het hoofd van de basisschool rapport uitbrengt over de leerling. Rapportcijfers, gegevens over begaafdheid, gedrag, leerhouding, etc. vormen de inhoud van dit formulier. Bovendien bevat het een advies van het hoofd der school, waarin hij aangeeft voor welke vorm van voortgezet onderwijs hij de leerling geschikt acht. Op grond van deze gegevens, dit advies en ten slotte de resultaten van het toelatingsexamen wordt dan beslist of een leerling tot een bepaald soort voortgezet onderwijs kan worden toegelaten.

Daar aan het advies van het hoofd der school grote waarde wordt gehecht, legt het hem een grote verantwoordelijkheid op. De gevolgen van een onjuist advies kunnen voor de leerling zeer ernstig zijn. Het is voor het hoofd der school dan ook van groot belang op de hoogte te zijn van de vorderingen van zijn oud-leerlingen. Deze kennis kan hem te stade komen wanneer hij in volgende jaren weer advies moet uitbrengen. De scholen voor voortgezet onderwijs zullen er, als belanghebbenden voor moeten zorgen dat hij van de prestaties van zijn pupillen op de hoogte wordt gebracht. Aan de hand van deze gegevens kan het hoofd der school nagaan of zijn beleid al dan niet juist is geweest, en het zo nodig corrigeren. Ook is het voor hem van belang te weten welke de eisen en eigenschappen van de verschillende vormen van voortgezet onderwijs zijn. Nauwer contact tussen basis- en vervolgonderwijs is daarom gewenst.

Volgens de concept-wet op het voortgezet onderwijs is het toelatingsexamen „een onderzoek naar de geschiktheid voor het volgen van het onderwijs()". Indien dit onderzoek in de vorm van een toelatingsexamen wordt gehouden, moet het tenminste de vakken Nederlandse taal en rekenen omvatten.

De geschiktheid voor verder onderwijs wordt voor een niet onbelangrijk deel bepaald door intelligentie en taalbeheersing; een tweetal dat nauw met elkaar verbonden is. De ontvangende school is daarom niet zo geïnteresseerd in het antwoord op de vraag: „Wat heeft de leerling op de basisschool aan kennis verworven?", maar wel zéér in: „Wat kan de leerling met de door hem verworven kennis doen". Met andere woorden: de leerling hoeft niet te bewijzen dat hij achter een bepaald werkwoord een bepaald voorzetsel kan zetten;

dat hij weet dat een vrouwelijke chauffeur een chaufeuse is en een inwoner van Saba een Sabaan en geen Sabiaan; dat hij de uitkomst kan berekenen van $7\frac{129}{843} : 6\frac{34}{89}$.

Wat hij wel moet kunnen bewijzen is dat hij de taal — op zijn leeftijdsniveau — beheerst. Dat kan hij doen door redelijke vragen op een redelijke tekst te beantwoorden, of door het uitvoeren van andere opdrachten, waarvan het succes goeddeels afhangt van de mate van zijn taalbeheersing.

Wanneer men op de basisschool daar zijn aandacht op richt, kan men werkelijk taal (en ander) onderwijs geven en alle „toetsnaalderij" en andere tijd- en energieverslindende ballast overboord gooien. Kennis moet functioneren, anders is het aanbrengen er van nutteloos. Bij het basisonderwijs mag het niet voorkomen dat bepaalde kennis wordt bijgebracht die als enige functie heeft, geëxamineerd worden. Het voortgezet onderwijs zal er voor moeten blijven zorgen dat daarvoor geen aanleiding bestaat.

G. Vellinga ■

Aansluitenmoeilijkheden

Ongetwijfeld zal elke verandering van het ene schooltype naar het andere bij de leerlingen in meer of mindere mate gepaard gaan met aansluitingsmoeilijkheden.

Wat mij het meest opvalt zijn de problemen die bij het Eenvoudig Nijverheids Onderwijs heersen.

Het lijkt mij dat één van dé problemen gelegen is in het feit dat men op het E.N.O. nog niet voldoende op de hoogte is van hetgeen er in de laatste klas van het B.B.O. aan onderwijs gegeven wordt dat aansluit bij het E.N.O. Dus lijkt het mij dat een gesprek of gesprekken tussen de leerkrachten van de laatste klassen B.B.O. en de leerkrachten van de eerste klas E.N.O. vruchtbaar zal zijn.

Een andere moeilijkheid is die van de taal. Het is n.l. zo dat het onderwijs bij het E.N.O. in het Nederlands gegeven wordt. Hierdoor moet het B.B.O. leerlingen afleveren, die het Nederlands beheersen. Indien ik goed ingelicht ben, zou het gehele B.B.O. in de landstaal gegeven moeten worden.

Als dit gebeurt zal het E.N.O. haar eis t.a.v. de taal moeten veranderen, wil men niet voor grotere moeilijkheden, wat betreft de aansluiting, komen te staan.

A. C. Becker, lerares Mater Dei ■

REQUIEM FOR THE PIANO

The night was clean, the sky peppered with stars and the street a moonlit ribbon heading to the club. Once more Andy scanned the street, then said: "I'll have to go now". He felt that he had to make that scene. A persisting inner song just would not leave him. There was no other way to get rid of it than to let his fingers spill it out.

Opening the door of the club he suddenly felt breathless. He rushed to the stand where his fellow-musicians were waiting for him.

Have you ever heard men blowing their guts out through their horns?

OH YEAH! IT HAPPENS!

The stand was in semi-darkness when the musicians started, their forms silhouetted against an illuminated backdrop. Andy stood in the shadows and explained about black music and black culture and how the enemies of the new music protest that it no longer resembles the human voice. "Some call it avant-garde, others the New Thing. I have only one name for it:

GREAT BLACK MUSIC

OH YEAH!"

The bassist led off in style before Andy swept the stage with his clusters of chords on the piano.

The atmosphere was electric.

Ray pulled the bass as if bass playing was going out of style, and Art was setting up a battery of drumming to take your breath away.

You never heard such sounds.

All at once the music seemed to be changing, it WAS changing. Andy grabbed the mike and breathing heavily he said:

REQUIEM FOR THE PIANO"

Requiem was heavy, slow and serious. Andy was strewing long lines of finely contoured shapes, cascades of notes were punctuated by daring and highly syncopated chords in the bass.

That inner song was there again.
Minute by minute something sad was happening to this composition.

Suddenly it was there. Andy was playing the blues. It was a mean blues and he made no attempt to hide his intentions. The repeated rhytmic figure, a screaming riff, pushed in its insistence past music. It was hatred and frustation, secrecy and despair of a very frightening kind. There was no compromise, no dreary sophistication, only the elegance of something that was too ugly to be described and is deluted only at its agent's peril.

IT STOPPED ABRUPTLY

Andy's head disappeared into the open grand. The plucking of strings was heard. The bass got into a very free thing not neccesarily relating notes to a chord sequence.

The inner song was there.

It made Andy feel good, and the reason for that is that there was such a strong belief in this kind of music. The strenght of that kind of belief is what's carrying the world along at this moment. The stronger we can believe in our own universe, the clearer other people's universes become.

That strenght is the thing that keeps us all going and this music was saying we all have that strenght. And all we have to do is make it more real. The more we have to rely on other people's viewpoint the shakier and more vague our own becomes. Our self-determinism is therefore lowered, but through seeing the beauty of the strength of a viewpoint makes us believe more in our own viewpoints.

Andy returned to the keyboard and with delicate softness he touched the keys, wailing an incredibly beautiful tune, which seemed to be announcing itself from within the most inner depths.

The music was ebbing away.

The breath of life was leaving. You could hear a pin drop. Andy's voice reverberated through the club,

"REQUIEM FOR THE PIANO

MAY IT REST IN PEACE"

Very slowly Andy stepped down from the stand. The silence continued to run through the club. At a glance Andy knew that the boss, a dour and silent man, was not at his usual place. The music had made him

nervous and he had left.

Reluctantly the waiter approached Andy. "Just a minute Andy, I've a message for you. The boss said he wants to apologize for not having the piano tuned."

An air of relief and jocularity hovered over the waiter.

For Boy, 1-9-1970

E. A. Bennett ■

10 april - 8 mei 1970

EEN JAAR GELEDEN . . . . .

Een staking die begon en eindigde uit onbehagen

Dit relaas beoogt niet volledig te zijn en kan ook niet pretenderen geheel objectief te zijn, hoewel naar het laatste gestreefd is. Zienswijzen kunnen verschillen, feiten echter niet. De zienswijzen zowel als de feiten zijn ontleend aan gesprekken met insiders en de bulletins alsmede aan officiële communiqués en berichten uit Amigoe en Beurs. Het oogmerk was niet in de

eerste plaats, een terugblik te plegen, doch om onze staking nog een keer in het zoeklicht te plaatsen: het is nl. niet geheel terecht dat onze actie van toen doodgezwegen wordt alsof deze een handeling betrof waarvoor we ons moeten schamen. Niet het feit dat we staakten op zich immers stelde teleur, doch de afloop.

DE AANLOOP

Op 19 maart riepen ANAAB en VLA op tot een stiptheidsaktie, die de volgende dag in zou gaan. Voor de scholen leek dat een beetje moeilijk, maar we deden mee. Dagen achtereen ontvingen we circulaires, reagerend op persberichten van het BC, dat op allerlei manieren haar gelijk trachtte aan te tonen. De VLA vergaderde op 25 maart in Bolivariana. Het rommelde hevig. Het BC waren 9 punten voorgelegd, minimum-eisen die men ingewilligd wilde zien. Dezelfde avond kwam de gedeputeerde voor de TV met een emotioneel betoog waarin principieel elke objectiviteit vermeden werd.

De reactie van het BC op de 9 punten wilde men voor 7 april binnen hebben, doch op de vergadering van 6 april bleek het BC nog niet te hebben geantwoord. In een bespreking had het BC verklaard, dat op korte termijn een uitspraak te verwachten zou zijn. De ledenvergadering besloot nu tijd te geven tot woensdag, 8 april, daar 't scheen dat het BC bereid was het merendeel der 9 geschilpunten te aanvaarden.

Op 8 april, voor de derde maal in twee weken tijd in grote getale bijeen, was de vergadering niet tevreden. Het BC had de eisen niet ingewilligd. Uit toespraken bleek wel, dat het een druppel was in een emmer die feitelijk allang overgelopen was. De niet ingewilligde eisen vormden slechts de aanleiding tot het besluit dat nu genomen werd: met ingang van 10 april een algemene staking die zal duren **tot de belangen van de leden in voldoende mate zijn gehonoreerd.**

AANLEIDING EN OORZAAK

In de loop van de stakingsmaand geraakte het bestuur ervan overtuigd, dat de gestelde minimum-eisen onhoudbaar waren. De adviseurs kregen daar de schuld van, ook al omdat dit bestuur nog maar nauwelijks in functie was toen de staking uitbrak. Later werd zelfs gesteld, dat er met ons was gemanipuleerd, dat we marionetten waren. Achteraf gezien blijken steeds

twee zaken te zijn verward: de aanleiding en de oorzaak. Het was de aanleiding, het lijstje met punten niet zozeer, doch de óórzaak, de overvolle emmer, die maakte dat de stakingsmotie vrijwel unaniem werd aangenomen. De „kleuterleidsters en hoofden 1-B" waren slechts de druppel. Het waren domweg G.O.-punten waarover gestreden kon worden. Doch dat G.O. liep vast, naar men zei omdat van „overleg" geen sprake meer was. Onze vertegenwoordigers, en wij met hen, voelden ons beledigd en gekrenkt. Voor de zoveelste keer. Toen dit nl. naar voren werd gebracht, werd dit gevoegd bij de oorzaak van ons onbehagen: het lang gevoelde gebrek aan medewerking, de vele beledigingen (verkiezingstoespraken!), het duidelijk ontbreken van goede wil bij de Overheid, voor wie het onderwijs duidelijk een zorg bleek te zijn, de onduidelijke Mammoet en de op de lange baan geschoven salarisherziening.

De negende kwam Terzano voor de TV om het VLA-standpunt uiteen te zetten. De eerste stakingsdag kenmerkte zich door velerlei activiteiten: het bestuur vergaderde, ambtenaren zwermden uit over het eiland om kollega's om te praten of onder druk te zetten, verstandige stakers gingen naar de beach of onkruid wieden en ongerusten en meelevenden spoedden zich naar het stakingscentrum, het ANAAB-kantoor, om hun zegje te zeggen.

Direct de volgende dag reeds gonsde het van geruchten: die en die zouden weer aan het werk zijn gegaan, de eenheid, gevoeld op de emotionele vergadering, was aan het afzakken, door onze actie zou een gevaarlijke 30-mei-achtige onrust voor onze verantwoording zijn, kortom, niemand wist het fijne.

Toen een paar „geëngageerden" zichzelf tot orde-commissie en tot pers-commissie benoemd hadden, werd middels een bulletin het eenheidsgevoel weer wat aangeschroefd en werden vooral de zwaarmoedigen en de wijfelaars een hartje onder de riem gestoken.

Het bestuur voelde haar verantwoordelijkheid zeer zwaar en bleef voor de stakers vrijwel vanaf de eerste dag onzichtbaar door de vele, vele vergaderingen.

De gedeputeerde van onderwijs kwam wederom voor de TV, ditmaal om met cijfers te goochelen en salarisschalen doorelkaar te husselen. Ondanks het gerimpelde voorhoofd en het schone geweten, slaagde hij er niet in, te overtuigen die overtuigd moesten worden. Wat het volk betrof, daarop had de aangrijpende voordracht weinig effect, dat keek naar TeleCaracas.

De organisatie op het ANAAB-kantoor werd nog meer verfijnd: elke morgen gingen een paar kollega's de scholen langs, om te zien hoe het met de werkwilligheid stond.

EMBARGO

De nieuwe stakingsweek werd op 13 april ingezet met een intimidatiebrief aan de leerkrachten bij het openbaar onderwijs, waarin gevangenisstraffen en geldboeten werden genoemd. 's Avonds kwam Harms voor de TV, om te reageren op de toespraak van de gedeputeerde. Hierna werd een punt gezet achter TV- of radio-voorstellingen door de regering voor beide partijen.

WERKENDE STAKERS

Jammer genoeg bleek de toelichting op de stakingsmotie van 8 april niet goed doordacht: erin werd gesteld dat alle activiteiten van leerkrachten behalve de werkzaamheden tot en met de schriftelijke examens zouden worden gestopt. Dit bleek niet houdbaar. Het bestuur moest de kleuterleidsteropleiding de beslissing overlaten over het al dan niet doorgaan van de lessen. Over praktijkexamens op de Kennedyschool was ook niet gesproken en de particuliere cursussen bleken toch gewoon door te gaan.

Een groep ouders wilde tegen de staking demonstreren, doch kreeg helaas geen toestemming. Een 60-tal ambtenaren richten een brief aan het BC waarin ze verklaarden tegen de staking te zijn, omdat de leraren wèl geld wilden hebben, maar niet bereid waren gelijkgesteld te worden met de ambtenaren, vooral op het punt van werkuren, vakantiedagen en salariëring (......). Dezelfde maandag ook, kwam een NTS-ploeg stakingsbeelden vastleggen voor een TV-programma, getiteld, „Een jaar na 30 mei".

En 's nachts nog, om 2 uur, wees het BC iets gewijzigde minimumeisen van de VLA af en kwam met onaanvaardbare tegenvoorstellen.

EINDE EERSTE BEMIDDELINGSPOGING

Daar de bemiddelingscommissie, bestaande uit mensen van de schoolbesturen, de VLA-voorstellen ook constructief achtte en het met de afwijzing door het BC niet eens kon zijn, beëindigde zij haar taak.

Het werd druk in het stakingscentrum, vooral in de namiddag en 's avonds. Omwonenden klaagden dat het gebouw als soos werd gebruikt en dat er openlijk bier werd verkocht. Twintig ANAAB-leden eisten ontruiming. Er vond geen drooglegging plaats, doch het bier werd alleen nog in de keuken verschaft, tot ongenoemen van dorstige niet-commissieleden.

Hebt U Ook . . .

zo'n vreselijke dorst gekregen van die Lago-strike?

gehoord dat Aruba een een toeristische attractie bijkrijgt in de vorm van een museum in het op te knappen Fort Zoutman? En dat de plannen al klaar liggen, goedgekeurd zijn èn het geld ervoor klaar ligt, ook voor het afbreken van het huis wat nu op het fortterrein staat?

al gemerkt dat u uw bondsblad best kunt missen, omdat het toch in feuilletonvorm in de Amigoe verschijnt?

gehoord van het succes van de ETAO-dag op 2 april? Eindelijk een schoolmanifestatie waarin de leerlingen lieten zien wat ze konden. En ze konden werkelijk meer dan we verwachten!

Zondag 17 april werd het bestuur vrijwel de hele dag door het BC beziggehouden zonder dat er nieuwe voorstellen ter tafel kwamen. Inmiddels waren er cartoons en verzetspoëzie in omloop gekomen. Elke avond werden bulletins uitgereikt en rondgebracht, om de paar dagen kwam er een vel „Informacion" de straat op.

De Amigoe bracht het gerucht, dat een groep VLA-leden een ledenvergadering wilde aanvragen, daar ze weer aan het werk wilden. De Ministerraad hoorde het VLA-bestuur en het BC over het conflict. De waarnemend gezaghebber benaderde het bestuur met het voorstel, de heer Whitfield als bemiddelaar te accepteren. Dit gebeurde de 22ste. Beide partijen brachten toen bij de nieuwe bemiddelaar hun standpunten naar voren.

KORTZICHTIGE VOORLICHTING

De overheid blééf echter bezig. Dezelfde dag nog las E. de Kort overbodigheidshalve een lijst van klassen voor waarvan de leerkrachten niet staakten: naar 't leek met de bedoeling de schijn te wekken dat de staking aan het afkruimelen was. Hij bestond het nl. tot slot in het algemeen de ouders op te wekken de kinderen weer naar school te sturen.

Om de daaruit voortvloeiende wanorde te voorkomen was de VLA gedwongen via de radiostations de zaak weer recht te zetten en Whitfield staakte prompt zijn bemiddeling.

Bij de eerste bemiddelingspoging, die der schoolbesturen, had het BC ook al iets wonderlijks gedaan, nl. het verzenden van de intimidatiebrief (die overigens óók voorgelezen werd in een voorlichtingsprogramma......).

De atmosfeer werd nog verder vertroebeld door een Commission pro Betico, die ook maar pamfletten ging uitgeven tegen de staking. Het BC werd overigens overstroomd met protesten tegen de gewraakte uitzendingen en het bood dan ook z'n excuses aan, doch niet aan de VLA, zelfs niet, toen de besprekingen weer op gang gekomen waren, na een dringend verzoek hiertoe van de bemiddelaar.

Het stakingsgebeuren werd inmiddels geleid vanuit het ANAAB-kantoor door de commissies. Het bestuur was volkomen verstrikt geraakt in vergaderingen en steeds sterker wordende onenigheid met de adviseurs en was nog nauwelijks bereikbaar. In bulletin nr. 13 is al te lezen, dat de bulletins niet beschouwd mochten worden als officiële communiqués. Ofschoon de bedoeling was dat alle uitgaande mededelingen het fiat van het bestuur zouden krijgen, bleek dat in de praktijk onmogelijk. Het gebeurde sommige dagen, dat de bestuursleden de uitgaande mededelingen helemaal niet onder ogen kregen vanwege hun uitputtingsslag. Er werd gevoeld dat er ook in het stakingscentrum voortdurend bestuursleden aanwezig moesten zijn, maar dat werd ondanks toezeggingen daartoe niet verwezenlijkt.

SALARISPERIKELEN

De ledenadministratie werd op poten gezet en er werd gewerkt aan de salarissen. Alleen de gewerkte dagen zouden worden uitgekeerd over april, dus 9/30ste deel, plus een reeds toegezegde bonus. Via de VLA kon desgewenst een aanvullend bedrag worden geleend. Geleend. Dit was een teleurstelling voor velen. Waar bleven de toezeggingen van de bonden overzee? Het bleek dat de kosten voor het overmaken van zo'n groot bedrag alleen al meer zouden bedragen dan de vermoedelijk nu te betalen rente. Over schenkingen werd nl. niet meer gesproken.

NIET AKKOORD MET WHITFIELD

Op 26 april bood Whitfield een voorstel aan, bestaande uit 10 punten. Dezelfde dag nog riep het bestuur op tot een alg. ledenvergadering voor de volgende dag. Dat gaf grote verdeeldheid en wrijving. De insiders waren het er lang niet mee eens. Vond het bestuur het voorstel zo positief? Dat wist men nog niet, de volgende dag zouden het bestuur en haar adviseurs zich over het voorstel beraden...... Er hing dus een waas van onzekerheden over die oproep. Een Alg. Ledenvergadering bijeenroepen suggereerde immers dat er een oplossing in het verschiet lag, dat er spijkers met koppen waren geslagen. Maar feitelijk school de vrees erachter: houden we het wel vol?

Geïsoleerd als het bestuur geworden was, luisterden ze met open oor naar eenieder die hun vergaderlokaal binnenstormde met nieuws. En dat moest altijd rampnieuws of rampgerucht zijn. Dat de grote meerderheid nog even rustig doorstaakte, daar hadden ze geen weet van. Er waren namelijk een paar moeilijkhedenmakers die toch, met voorbijzien van algemene belangen, examenkandidaten wilden gaan opleiden. En dat zou een sneeuwbaleffect kunnen hebben.

Het CCA was afgeladen vol. Het BC bleek geen haast te maken de voorstellen zwart op wit in te dienen en daar zaten we dan. Toen ze eindelijk binnenkwamen en waren gestencild, bleken ze helemaal niet zo geweldig en werden daarom met 70% van de stemmen tegen afgestemd.

Het gerucht deed de ronde, dat de minister-president persoonlijk via radio en TV de leerkrachten zou oproepen weer aan het werk te gaan. Het bulletin waarschuwde dan ook dat alleen de ledenvergadering daarover besluiten kon nemen want dit zou een „aktie" betekenen buiten de VLA om, niet acceptabel dus. Toen bleek echter dat het bestuur zèlf een telegram had gezonden naar de ministerraad om maatregelen te willen treffen, gelijk aan een afkoelingsperiode, zulks ten behoeve van de examenkandidaten......

VLATER?

De ambtenaren-leerkrachten kregen op 28 april weer een briefje van het BC waarin gedreigd werd met bestraffingen, dit keer uit het materieel ambtenarenrecht. Omdat de voorstellen waren verworpen, beschouwde Whitfield zijn taak als geëindigd. Er zat overigens ook nog iets fout bij de ondertekening van de voorstellen door het VLA-bestuur. Was er nu wel of niet bijgeschreven „behoudens goedkeuring van de ledenvergadering?" Volgens het BC en de heer Whitfield niet......

Het bestuur gaf een geheel eigen bulletin uit waarin de handtekeningenkwestie werd belicht, en waar tot verbazing van velen ook bleek, dat het bestuur zich in de boot had laten nemen door in te gaan op voorstellen die afweken van de voorstellen die de vorige dag waren besproken.

DE VLA-NACHT

De heer Petronia kwam voor de TV en deed uit naam van de regering van de N.A. een beroep op beide partijen om af te koelen. Alsof het een feestelijke jaarwisseling betrof, stroomde de straat voor het VLA-centrum vol. Besloten werd op het verzoek in te gaan en op 29 april het werk te hervatten, voorlópig althans, in afwachting of het BC ook akkoord zou gaan met een afkoelingsperiode. Dat werd tot diep in de nacht nog een hele beroering, alle radiostations moesten teksten hebben om de leerlingen op te roepen de volgende dag weer in de klas te zijn.

SCHORSING UIT GOODWILL

Rond een uur die nacht werd het VLA-bestuur nog door de minister-president thuis ontvangen, om de positieve reactie van de VLA over te brengen. De vraag, of het bestuur niet eerst de reactie van het BC af had moeten wachten is lang en breed besproken, doch de meerderheid was het toen toch wel eens hierover. Het bleek echter verkeerd uit te vallen.

Het BC reageerde niet. Er kon dus nog geen afkoelingsperiode ingaan, we hadden de staking dus opgeschort, niet opgeheven......

Op 1 mei was er nog geen antwoord. Inmiddels rommelde het in-

tern. De onenigheid tussen het bestuur en de adviseurs was zo groot geworden, dat de adviseurs op een zijspoor werden gerangeerd. Ze traden naar de mening van verschillende bestuursleden te bestuurachtig op en ze hadden door handelingen buiten het bestuur om het vertrouwen geschaad. Feit was natuurlijk, dat de adviseurs in het belang van de goede zaak besluiten wilden forceren die dan door het bestuur genomen moesten worden, terwijl de verantwoording daarvoor alleen bij het bestuur kon berusten.

VERGADERING UIT TWIJFEL

Op zondag, 3 mei werd wederom een ledenvergadering bijeengeroepen. Dit keer ook weer onder protest van vele insiders. De zekerheid was duidelijk zoek en dit stak vele leden aan. Men vond het besluit weer te vergaderen duidelijk te overhaast. Er werd ook een beroerd-onzekere indruk gewekt naar buiten, dit zou de besluitvorming van het BC in ons nadeel kunnen beïnvloeden. Ook de adviseurskwestie stak. Al waren ze fout geweest, zij waren de mensen met wie we in zee waren gegaan en in wie zeer velen groot vertrouwen hadden.

Het bestuur stelde, dat de vergadering werd gehouden omdat de rechtspositie in gevaar was gekomen, maar dat was de eerste stakingsdag reeds het geval. Uit allerlei verwijzingen was op te maken, dat door bulletin 27, de perscommissie het bestuur nieuwe stuipen op het lijf had gejaagd met een opsomming van mogelijke sancties, represailles en disciplinaire maatregelen van overheidswege, die echter alleen waren gepubliceerd om wankelmoedigen in het gareel te houden in een voortdurend gevecht, de eenheid te bewaren. De vergadering werd overigens op zakelijke wijze geleid en er werden vele punten afgewerkt. Het leek alsof het bestuur wilde tonen het heel best zonder adviseurs te kunnen stellen, maar uit wat allemaal gezegd werd bleek duidelijk dat zij die tot dat ogenblik erg nodig hadden gehad.

VERWIJTEN, TERECHT EN TEN ONRECHTE

Er is het bestuur veel ten onrechte verweten. Ten onrechte, want de meeste verwijten waren gebaseerd op het feit dat ons bestuur uit amateurs bestond; uit amateurs op het gebied van

stakingsleiderschap wel te verstaan. En dat kan toch moeilijk een verwijt genoemd worden. Ook kan moeilijk worden gezegd, dat de bestuursleden niet hard gewerkt hebben voor onze zaak. De vraag is echter, of al die arbeid juist gericht is geweest. Die vraag wordt inderdaad door velen ontkennend beantwoord: ons bestuur deed tevéél. En door tijdgebrek werden ze in een ivoren toren gedrongen, waarvanuit de zaken besproken werden. De bestuursleden verloren het contact met de stakers. Het was alsof zij bestuur èn bond tegelijk waren geworden. F.L.C.-bestuurders, die niets positiefs hadden te bieden, konden hen een volle dag aan de praat houden, het BC kon hen uitnodigen, waar en wanneer dan ook, ook als van te voren bekend was, dat er geen nieuwe voorstellen of gezichtspunten waren, bemoeizuchtigen en tegenwerkers konden hun tijd opeisen met allerlei zwartgalligheden, doordat de bestuursleden helaas niet met de vuist op tafel konden slaan en met harde maatregelen alle tegenwerking van binnenuit de kop indrukken. Zij konden dit niet, omdat ze er geen weet van hadden hoe sterk we wel stonden. Ze hadden het te druk om daar achter te komen. Verweten werd hen ook, dat advies werd ingewonnen bij een werkwillige, en dat het mogelijk was dat buiten het bestuur om, de voorzitter in geregeld contact stond met de personificatie van de tegenpartij, de gedeputeerde van onderwijs.

TOCH PUDDING?

Het bestuur stond nu echter totaal geïsoleerd. Ze hadden de adviseurs de plaats toegedacht van altijd paraat zijnde adjudanten, maar

daar bleken de heren niet voor te voelen en gaven niet thuis toen er prompt weer beroepen op hen gedaan werden. De bestuurlijke uitkijk werd pessimistischer dan ooit. Een paar dwarse „kollega's" zeiden weer aan het werk te zullen gaan, en sommigen deden dat ook, de ratten en het zinkende schip indachtig. Ook de leden van de commissies hadden er geen vertrouwen meer in.

Vanaf 5 mei zouden de scholen weer dicht gaan. De schorsing van de staking werd opgeheven, want het BC deed niet aan afkoelen. In feite wisten ze niets van een TV-gesprek van Petronia af. Wat ze wel wisten was dit: op 28 april had het BC een dreigbriefje gestuurd en op 29 april waren de dames en heren leerkrachten weer braaf naar school gegaan.

S.O.B. EN PUDDING

In de loop van de avond van 4 mei kwam het bericht dat de VLA voor de rechter was gedaagd in een kort geding. De rechter sprak op onaangename wijze over Son of a Bitch en over VLA die wel als pudding in elkaar zou zakken alsmede over kleuterleidsters die in de handjes mochten knijpen als ze f. 400,— konden verdienen. De uitspraak was dat het bestuur haar leden onverwijld diende aan te zeggen dat het werk hervat moest worden. Dit werd letterlijk (óók in de indirecte rede) gedaan, zodat de scholen gesloten bleven de volgende dag.

De mensen van het Colegio ontvingen een brief van het bestuur van de stichting M.O. waarin stond dat ze uiterlijk 8 mei het werk moesten hervatten.

EENMAAL, ANDERMAAL - EN NOG EENS

Ondanks hevige protesten riep het bestuur voor de avond van 6 mei wederom een algemene ledenvergadering bijeen in het CCA, om...... opnieuw te stemmen over het voorstel Whitfield. Drie bestuursleden, die het volkomen oneens waren met deze vergadering, traden af. De stemming in de zaal was heel anders dan een maand ervoor; er werden niet al te veel woorden over vuil gemaakt en we gingen akkoord met Whitfield, met ruim 82% vóór onder het motto: we zijn er zat van.

Op vrijdag 8 mei gingen de scholen weer open, en er sloop een kater mee naar binnen.

H. J. Mulder ▪

YUDA TENE........

Gevraagd: een politieverordening
Geklodderde en gekalkte verkiezingskreten en posters, alsmede namen van politieke partijen of figuren dienen niet later dan twee maanden na de verkiezingsdag te zijn verwijderd door of op kosten van de partij of persoon te wier gunste de opschriften of posters werden aangebracht.

........ARUBA LIMPI